

Ben Gurion — nú er hann 85.

Ben Gurion 85

Fyrsti forsetin í Israel David Ben Gurion fyllti 85 ár leygar-dagin. Seinastu árinu hefur hann tikið við af skrifa endurminningar og eru falt 3 bind útkomin. Ben Gurion skrifar til ungdomin. »Hann eigur at kenna söguna í egnum landi«.

Hóast Ben Gurion ekki hefur fingist so nógv við politikk seinastu árinu, tigur hann ekki

í almennum viðurskiptum, og hann heldur framvegis fast við sitt, at Israel eigur at taka seg aftur av öllum hersettum okjum.

Politikkarar í Mapam-flokkinum ganga ofta inn at vitja Ben Gurion, og sjálvandi telist núverandi forsetin Golda Meir millum teirra.

ELLSBERG fyrstur at keypa

Daniel Ellsberg var millum tey fyrstu, ið keyptu almennu útgávuna av Pentagon-skjölum, tá tey komu út herfyri. Í bókini stendur ymiskt um frásagnir um CIA-sáttmálan og øðrum.

skulu koma og avgera okkara lagnu, tað greiða vit føroyingar uttan fremmanda upplægjan.

Vit skulu sjálvir taka støðu til EEC, men tað verður ikki fyrrrenn málið er út í æsir greitt, tá og fyrst tá kann ein skilagóð avgerð takast.

Ti er tað, at tann parturin av føroyingum sum veruliga hugsa og ikki letur seg leiða, onga støðu hefur tikið enn, og eg veit, at tað er nógv tann størsti parturin og eisini dygdin. Bert merkiligt at nakar í dag skal vera so heimføddur at hann ikki skilir hetta.

Tiverri hava vit gott prógv fyri at so er, teir ið nevna seg Fólkaflýkingin móti EEC, hesu uppblástu og avgjördu skraðugákarnir, sum eins og landastrok ferðast úr bygd og í bygd fyri at bjóða fólki teirra tvætt.

Endamálið teirra er greitt, berjast sum ulvur á skóg móti einum sameindum Europa, roy na at billa tí sum litid hugsa okkurt roti inn um EEC; men trúgv tí hesir útlendsku leigusveinar eru als ikki nakrir heimføðingar — alt annað, tí sigi eg við føroyingar veri varnir. Meti hesar menn á sama hátt sum danir og norðmenn mettu teir av sínum egnu landsmonnum, sum undir seinna heimsbardaga gjørdust skutisveinar fyri útlenska her valdið, tá meta tit beint.

Tað hefur serliga frá einari síðu verið kastað fleiri tingmonnum fyri, at teir vóru ov gamlir.

Serliga vóru tað J. P. Davidsen, Hans og Johan Poulsen, sum lagt var eftir, heisir heiðurmenn ið tænt hava fólkinum og landinum í drúga tíð.

Hesir fingi tveitt omanvir seg mangt skemdarorð, forkalkaðir, í barndømi o.s.fr. Men livir ein nóg leingi, so umgangst tað ikki at ein eldri, og nú tykist sum at hitt gamla orðið: »ofta etur hundur tað hann havnar«, fer at sannast.

Ið hvussu er tykjust tær 362 atkvøðurnar at verða ein áminning í so máta.

Tann gamli heiðurskrýndi sjálfstýrisflokkurin hefur altíð staðið minum hjarta nær, at hann hesaferð stillaði upp var þúra beint, tað skuldi hann havt gjørt til hvørt fólkatingsval, so hevði sæð betur út hjá honum, enn tað ser út í dag, álvaratos 644 skalluttar atkvøður, tað er soltið, tað ger ikki blóðið.

Tit sambandsflokkurin bara hesi fáu orð, hvar er tann stóra framgongdin tit reypa av — 2554 atkvøður í 1971 og 3160 í 1968.

Ið tað ein góður vilji at siggeja framgongd har.

Flokslimur.

Kontorfunktionærstillingar í sekretariatet for nordisk kulturelt samarbejde

Dette sekretariat, som er en selvstændig fællesnordisk institution, er under opbygning i henhold til aftale mellem de nordiske lande om udvidet samarbejde inden for undervisnings-, forsknings- og kulturområdet.

Sekretariatet vil få lokaler i ejendommen Snaregade 10, 1205 K.

Et antal kontorfunktionærstillinger opslås hermed samtidig i de nordiske lande.

Stillingerne besættes i 3—4 årige kontraktperioder regnet fra den 1. januar 1972. Minimumsløn som tilsvarende stillinger i den danske statstjeneste.

Det er en forudsætning for ansættelse, at ansøgere kan forstå talt og skrevet norsk og svensk.

Ansøgning med angivelse af personlige data, uddannelse og hidtidige ansættelsesforhold stiles til sekretariatets direktør og indsendes senest den 1. november 1971 til kontorchef E. Drostby, undervisningsministeriet, Nyhavn 38, 1051 København K.

Nordisk undervisnings-, forsknings- og kultursamarbejde

Imellem de nordiske lande er indgået en aftale om udvidet samarbejde indenfor undervisnings-, forsknings- og kulturområdet i vid forstand.

Som følge af denne aftale er en selvstændig fællesnordisk institution, Sekretariatet for nordisk kulturelt samarbejde, under opbygning i København, Snaregade 10, 1205 K.

Et antal sagsbehandlinger (sekretær-, fuldmægtig-, ekspeditors sekretærstillinger) opslås hermed samtidig i hvert af de nordiske lande.

Stillingerne besættes i 3—4 årige kontraktperioder regnet fra den 1. januar 1972. Minimumsløn som tilsvarende stillinger i den danske stats tjeneste.

Det kan med henblik på yderligere oplysninger vedrørende arbejdsopgaverne m. m. anbefales at søge vejledning i den af Nordisk Råd udgivne betenkning: »Nordisk Kulturavtale (Nordisk betænkningsserie nr. 20/70), som kan rekvireres fra Nordisk Råd, Christiansborg, telefon 11 66 00.

Ansøgning med angivelse af personlige data, uddannelse og hidtidige ansættelsesforhold stiles til:

Embedsmandskomiteen for nordisk kulturelt samarbejde og indsendes senest den 1. november 1971 til kontorchef E. Drostby, undervisningsministeriet, Nyhavn 38, 1051 København K.

Norðlýsið skrifvar friggjadagin um olklubbarar og spyr, um dagar teirra nú munnu vera taldir. Blaðið skrifvar m.a.: »Men vanligu reglugerðirnar fyri klubbarnar eru, at menn hava rúsdrekkakort, skattakvittan og verða limir av klubbnum. Onki av drekkum má verða selt til aðrar enn limirnir. Høvdu klubbarnir hildið seg innanfyri hesar rammur, hevði onki hent teim um — men teir spenna bein fyri ser sjálvum. Klubbarnir eru komnir fyri munnin á fólki, og vilja tey hava at vit, hvat gongur fyri seg aftanfyri lestar dyr, skrifvar Norðlýsið.

Í aðrari grein í sama blað, verður skrivað um føroyingir sum náttúru- og djóraelskara. Blaðið skrifvar, at vit als ikki kunnu bera hetta heitið.

Á skongnum í Klubbviki t. d. eru bornini av álvara farin at pina djórini. Fólkið ganga

framvið, men lást sum onki. Ein smádrongur hevði fingið ser eina skurapisu. Hann gjørdi hana fasta í røðrið á súkluni og helt so til hús. Fólki sóu hetta, men lóust sum onki, hóast fuglurin stríddist og pindist illa. Ein utlendingur tók ser av fuglinum, skrifvar blaðið, Óskil!

Kjakið um vakurleikakappingina, har tað vakrasta sprund ið fyri árið 1971 skal kjóast, hefur rættliga tikið seg upp. Ein lesari í 14., sum kallar seg »Tann ógíta Signina« hefur tók onki imóti kappingini, eftir tí, hon skrifvar. Hon kennir fleiri, ið hava teknað seg til kappingina. Tað, at sammata eina gentu við eina kúgv, er nakað nógv avgjört, heldur »Tann ógíta Signina« fyri í brevinum.

Keypið

Frá teimnum, sum tveir í

SOSIALINUM

Viðmerkingar til fólkatingsvalið 5. okt.

Í fyrsta lagi prógvar hetta valið, at sitandi meirality við sín um 7.268 atkvøðum hefur ein dyggiligan meirality sum kanska óngantið hefur verið størri hjá nokrum stýri her á landi fyrr. Hetta prógvar, sum sjálvsagt eisini er, at tann uppbyggingar- og vinnupolitikkur sum ríkin verður av sitandi stjórn, frá føroysku veljara-fjöldini hefur fingið sitt besta viðmali.

Í øðrum lagi sigur valið okk um, at í EEC málinum hefur tann stóra fjöldin av føroyingum onga avgjörða støðu tikið enn, og tað er bestu manna rættan eisini avgjört rætt.

At hetta valið fór at gerast eitt sigurval fyri hin føroyska Javnaðarflokkin, tað var eg óngantið í iva um, og at okkara núverandi fólkatingsmaður kom aftur í sess sín, var bæði rætt og rimiligt.

Ti hvar fáa vit ein betri mann til slíkt starv?

Hann er ein royndur maður, sum bæði torir og kann tala Roma beint imóti um tað gerst neyðugt, sum so ofta verður tikið til í dag.

Eg skal nú ikki skoyta meiri uppi hasum viðvíkjandi, hóast tað kundi verið nokkso freistandi, bara hetta: Gævi okkara fólkatingsmanni má eydnast við heilsu at tala fólks okkara sak hetta 4 ára skeiðið, sum nú er fyri framman.

Tað verður brúk fyri okkara bestu monnum nú í týðningarmiklar avgerðir eru framman stavn, tað er tí ein ómetað trygd fyri okkum at vita, at fólkatingsumboðið er í teim um bestu monnum.

Eg vil sum flekslimur veita øllum sum styðjaðu hin for-

oyksa javnaðarflokkin mína bestu tókk; tit verða ikki svikin! Tit eru við at tryggja fólksins vælferð, tit eru við at nora um tað vælvild og tað virðing, sum okkara grannar hava fyri okkum, og sum vit og okkara litla land hefur so almikið brúk fyri. Einaferð enn takk.

Hjá fólkaflókinum gekk 1600 atkvøður rætta vegin, tað er at fróast tá ein slíkur flokkur veksur sum neytaháh, jú skjótari jú betur.

Um Hákon D. hesaferð stóð einsamallur, sum Knút av Miklagarði á sinni, og ikki á tveimum hókjum; so kom hann als ikki krúpanði inn íggjognum bakdyrnar; krúpanði eins og ein hósnaftjóvur á ein ódámiligan og ódemokratiskan hátt.

Ti frá føroysku veljarafjöldini fekk hann so eiggiliga fótin í gumpin.

Men hann bar so í bandi, at ein rossahandil fekk í lag, fyri at »daniseringsgullið« kundi bjargast, tað vóru jú heilar 95.000 góðar danskar krónur, sum vóru í vanda, og tær eru nú einaferð ikki at forakta.

At tað so aftaná listasambandið tók seg ein rættliga stuttlig kapping upp, sum at enda gjørdist rættlig matmaðka-hólmgonga er ein onnur saga og teirra eegna høvudpinu.

Hjá EEC profetinum Z. Wang gekk eftir míni metan stak illa; aftaná allan henda andstyggiliga tjóðveldisgrátin og gangin aðrenn valið, meti eg ið hvussu er 2400 atkvøður nær við politiskan vaðskit.

Nei harra Z. Wang, trúgv tú mær, í EEC málinum leypa vit føroyingar ikki á leistum, eingin grund er til tað, vit falla als ikki til kniggja fyri hvorum sum helst. Per ella Pól, sum geyla og ger seg upp.

Tað vera vissuliga hveð maohvolpar, avdankir cand. scientar, theologiskir toskar ella aðrir eystanpinir, sum